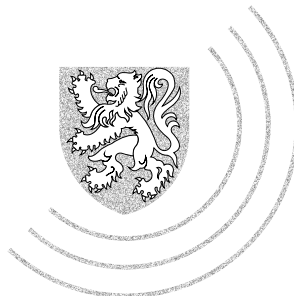

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

27 januari 1999

ONTWERP VAN DECREET

**tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998
tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Erik Matthijs, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heer René Swinnen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer André Van Nieuwerkerke ;

de heren Pieter Huybrechts, Joris Van Hauthem ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heer Paul Deprez, mevrouw Kathleen Helsen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Ward Beysen, Karel De Gucht, André Denys ;

de heren Patrick Hostekint, Michiel Vandenbussche, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

1263 (1998-1999)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendement

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 14 januari 1999 het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2.

I. Toelichting door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister verklaart dat het voorliggend ontwerp van decreet het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 dat de ontwikkelingsdoelen inventariseert voor het buitengewoon onderwijs type 2, bekrachtigt. Dit decreet is een belangrijke stap vooruit in het lange verhaal van kwaliteitsbewaking in het algemeen en eindtermen en ontwikkelingsdoelen in het bijzonder. Een eerste aanzet werd hiertoe gegeven in het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten. Daarin worden de contouren geschetst voor een nieuwe vorm van kwaliteitsbewaking en -bevordering van het onderwijs.

Om dit te kunnen realiseren is het essentieel, aldus de minister, dat de overheid haar minimale verwachtingen ten overstaan van het onderwijs duidelijk kenbaar maakt, zodat de onderwijsverstrekkers zich hierop kunnen richten. Deze minimale verwachtingen vormen bovendien een referentiekader om te onderzoeken of het geboden onderwijs voldoende minimale kwaliteitsgaranties biedt.

De minister stelt dat de overheid het belangrijk vindt dat ook aan het buitengewoon onderwijs voldoende kwaliteitseisen worden gesteld. Vanuit haar visie op kwaliteitsvol buitengewoon onderwijs, bevordert en bewaakt zij de kwaliteit in deze onderwijsvorm. Rekening houdend met de eigenheid van het buitengewoon onderwijs worden de ontwikkelingsdoelen er op een andere manier geformuleerd.

Het buitengewoon onderwijs laat – in tegenstelling tot het gewoon onderwijs – de leerlingen geen gemeenschappelijk leerprogramma doorlopen, maar zorgt voor een geïndividualiseerd curriculum dat aangepast is aan de noden én mogelijkheden van elke leerling. In dat perspectief kan het concept eindtermen, nl. minimumdoelen die gelden voor alle leerlingen, niet toegepast worden op het buitengewoon onderwijs.

De minister licht toe dat de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs als volgt kunnen worden gedefinieerd : doelen op het vlak van kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes die de overheid wenselijk acht voor zoveel mogelijk leerlingen van een leerlingenpopulatie. In samenspraak met het PMS-centrum en zo mogelijk in overleg met ouders en eventueel andere betrokkenen, kiest de school de ontwikkelingsdoelen die aan individuele leerlingen of groepen leerlingen zullen worden aangeboden en uitdrukkelijk worden nagestreefd. In tegenstelling met de gewone ontwikkelingsdoelen moeten de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs niet voor alle leerlingen worden nagestreefd. De school krijgt maximale vrijheid doordat ze uit de volledige lijst van mogelijke ontwikkelingsdoelen die doelstellingen kan kiezen die afgestemd zijn op de noden van het kind. Het zijn dus in feite ontwikkelingsdoelen op maat. De door het Vlaams Parlement goed te keuren ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs zijn dus niet meer of minder dan een inventaris waaruit de school doelgericht kiest. De voorliggende ontwikkelingsdoelen voor het type 2 zijn dan ook een dergelijke inventaris die vrij volledig is, maar zoals gezegd ideaaltypisch is geformuleerd.

Hij vervolgt dat artikel 44 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 stelt dat de regering, op eensluidend advies van de Vlaamse Onderwijsraad, de ontwikkelingsdoelen bepaalt voor het buitengewoon basisonderwijs en dat ze deze kan vastleggen per type. In artikel 46 van het decreet basisonderwijs wordt aangegeven hoe de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs zich verhouden tot de individuele handelingsplannen : "Met in achtneming van de door de regering opgelegde ontwikkelingsdoelen wordt in het buitengewoon onderwijs voor één of meer leerlingen samen op basis van zijn (hun) opvoedings- en onderwijsbehoeften, een handelingsplan opgemaakt. Dit plan bevat voor een bepaalde periode de pedagogisch-didactische planning voor bedoelde leerlingen(en) en legt onder meer een keuze aan ontwikkelingsdoelen vast, die de klassenraad in opdracht van het schoolbestuur voor hem(hen) wil nastreven."

Het voorgaande samenvattend, stelt de minister dat de ontwikkelingsdoelen BuO een inventaris zijn van mogelijke doelstellingen waaruit de school kan kiezen voor de betrokken leerling of leerlingengroep. Om passende ontwikkelingsdoelen te kiezen en na te streven, zal het proces van handelingsplanning een belangrijke plaats innemen.

In het advies van de Raad van State van 9 december 1998 over dit voorontwerp van decreet werd, aldus de minister, het arrest 76/96 van het Arbitragehof van 18 december 1996 in herinnering gebracht. In dit arrest werd benadrukt dat eindtermen en ontwikkelingsdoelen minimale doelstellingen zijn en dat zij derhalve niet te omvangrijk, noch te gedetailleerd mogen zijn. Bovendien wordt in ditzelfde arrest gesteld dat eindtermen en ontwikkelingsdoelen voldoende ruimte moeten laten om de eigen onderwijskundige en pedagogische opvattingen te verwezenlijken.

Ten aanzien van deze principiële opmerkingen moet bij het voorliggend ontwerp van decreet het volgende in overweging genomen worden. Het decreet betreffende een afwijkingsprocedure voor de ontwikkelingsdoelen en eindtermen van 15 juli 1997 is ook van toepassing op het buitengewoon onderwijs. Scholen kunnen dus ook in het buitengewoon onderwijs hun specifiek pedagogisch project vrijwaren.

Zoals reeds eerder aangegeven en hierboven uiteengezet, is de lijst van ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs type 2 een loutere inventaris waaruit de school vrij kiest voor elke leerling individueel, rekening houdend met zijn mogelijkheden. Derhalve kan dit systeem zeker beschouwd worden als een bundeling van minimale doelstellingen waar de school zelf bepaalt welke ontwikkelingsdoelen zij voor elk van haar leerlingen zal nastreven.

Aangezien de school vrij kan kiezen, zo stelt de minister, is het geen overbodige luxe een vrij volledige en gefundeerde inventaris van ontwikkelingsdoelen te formuleren. De overheid kan immers geen ontwikkelingsdoelen voor specifieke leerlingen in het BuO opleggen.

Vervolgens zet de minister de ontstaansgeschiedenis van de voorliggende ontwikkelingsdoelen uiteen. Na een bijsturing van het ontwerp naar aanleiding van een maatschappelijk debat, werden het voorstel voor ontwikkelingsdoelen type 2 en de begeleidende visieteksten in april 1997 aan de VLOR ter advies voorgelegd. Op vraag van de VLOR werden de geformuleerde ontwikkelingsdoelen ingepast in de leergebieden van het gewoon onderwijs omdat dit ordeningskader beter herkenbaar en meer vertrouwd is voor leerkrachten van het gewoon onderwijs. Dit werd voornamelijk gestuurd vanuit het perspectief op inclusief onderwijs. Uiteindelijk werd geopteerd voor een ordeningskader dat gelijkvormig is aan dat van het gewoon onderwijs. De indeling in leergebieden betekent echter niet dat het onderwijs volgens dit ordeningskader

moet worden georganiseerd zodat scholen hun onderwijsaanbod optimaal kunnen afstemmen op de eigen leerlingenpopulatie.

In onderling overleg tussen de VLOR en de DVO werden de grote lijnen behouden, maar werd het aantal ontwikkelingsdoelen gevoelig gereduceerd. Bepaalde ontwikkelingsdoelen werden samengenomen of geherformuleerd. Een aantal kleinere tussenstappen en voorbeelden werden verwezen naar een bijlage van het advies van de VLOR.

Deze bijlage is volgens de minister van bijzonder belang voor de verdere concretisering van de ontwikkelingsdoelen voor de scholen, vermits er voor het BuO geen leerplannen zijn. Ze zal dan ook in een brochure verwerkt worden. De visieteksten die de verschillende leergebieden verduidelijken, zijn in de memorie van toelichting te lezen.

Hij vervolgt dat de herwerkte versie door de afdeling buitengewoon basisonderwijs op 11 juni 1998 positief werd geadviseerd en dat op 29 juni 1998 het definitief advies van de VLOR hierover werd uitgebracht. Op 22 oktober 1998 besliste de afdelingsvergadering van het buitengewoon basisonderwijs van de VLOR dat er een rectificatie aan het advies moest worden aangebracht. De wijziging heeft betrekking op het aanpassen van de ordening van een domein in één leergebied. Het domein "redzaamheid" wordt bij het leergebied "wereldoriëntatie" geplaatst in plaats van bij het leergebied "motorische ontwikkeling, lichamelijke opvoeding en redzaamheid". Door deze verplaatsing vindt het domein 'verkeer en mobiliteit' aansluiting bij het onderdeel 'maatschappelijke redzaamheid'. Deze aanpassing werd dan ook in de teksten aangebracht.

De minister verduidelijkt dat men bij het formuleren van de ontwikkelingsdoelen de volgende basisprincipes gehanteerd heeft :

- het evenwicht tussen de ontwikkeling van de totale persoonlijkheid en het tegemoet komen aan de maatschappelijke verwachtingen ;
- geloof in de mogelijkheden van de leerlingen ;
- horizontale en verticale samenhang ;
- transparantie in het ordeningskader en de eindtermen/ontwikkelingsdoelen voor gewoon en buitengewoon onderwijs ;
- intercultureel onderwijs en
- emancipatorisch onderwijs.

Vervolgens geeft hij per leergebied een korte toelichting waaruit moet blijken dat in de verschillende domeinen rekening gehouden is met deze uitgangspunten.

Leergebied 'communicatie en taal'

Het stimuleren van de communicatievaardigheid beoogt de interactie tussen het kind en de buitenwereld. Het leren begrijpen en gebruiken van een geschikt communicatiesysteem, al dan niet verbaal, bevordert het intermenselijk contact en de maatschappelijke integratie, maar zal eveneens de kennisoverdracht bij de andere leergebieden vergemakkelijken. Vaak zal rekening houdend met de specifieke hulpvraag van de leerling, een logopedische begeleiding opgestart worden. Zo zal bijvoorbeeld voor een bepaalde leerling gekozen kunnen worden voor een beperkt gebarensysteem, terwijl bij een ander kind eerder een grafisch-visueel systeem, bv. pictogrammen, met ondersteuning van lichaamstaal aangewezen is.

Leergebied leren leren

Rekening houdend met de mogelijkheden van de kinderen wordt in het leergebied "leren leren" aandacht besteed aan het stimuleren van de motivatie en het ontwikkelen van de metacognitie, bijvoorbeeld door het eenvoudig reflecteren over de eigen denk- en leerhandelingen.

Leergebied motorische ontwikkeling en lichamelijke opvoeding

Voor elk kind met een mentale handicap zal de ontwikkeling van de motoriek verschillend zijn afhankelijk van de eigen mogelijkheden en beperkingen. Het is echter essentieel dat alle aanwezige mogelijkheden ontwikkeld en benut worden. Zo zal voor diep meervoudig gehandicapten in het domein basale stimulatie het beleven en ervaren van zichzelf centraal staan. Voor de andere leerlingen zal het onderwijsaanbod voor de lichamelijke opvoeding zich eerder richten op de domeinen lichaamsperceptie en de groot-motorische en klein-motorische vaardigheden.

Leergebied muzische vorming

Het begrip "muzische vorming" wordt in deze context zeer ruim geïnterpreteerd. De ontwikkeling van het spel en het muzisch handelen staan hier centraal met het oog op de optimale ontwikkeling van het kind. Daarnaast wordt ook aandacht besteed aan het zinvol leren gebruiken van de vrije tijd om de leerlingen voor te bereiden op een maatschappij waarin de vrijetijdscultuur een grote rol speelt. Het uitbouwen van hobby's en het leren kennen van diverse spel- en expressievormen kunnen er mee zorg voor dragen dat "de lege uren" van de leerlingen nu en in de toekomst tot een minimum beperkt blijven.

Leergebied sociaal-emotionele ontwikkeling

Leerlingen in het type 2-onderwijs kenmerken zich dikwijls door een grote gevoeligheid en kwetsbaarheid. Bovendien leidt de confrontatie met de handicap(s) en de gevolgen ervan bij velen tot affectieve problemen. In dit leergebied wordt in het domein "emotiebeleving" de ontwikkeling van het eigen gevoelsleven nagestreefd. Zo zal een leerling moeten leren omgaan met de grenzen vanuit de omgeving ten aanzien van zijn behoeftenbevrediging. Daarnaast wordt in het domein "sociale beleving" het zo optimaal mogelijk functioneren van de leerling in sociale en interpersoonlijke relaties beoogd. Voor kinderen met een diep mentale handicap omvat dit het passief en indien haalbaar ook het actief contact leggen met de hen omringende wereld.

Leergebied wereldoriëntatie

De invulling van dit leergebied verschilt zeer sterk met het gewoon onderwijs door de specifieke problematiek van de kinderen in het type 2-onderwijs. Zo wordt in het domein "mens en natuur" onder meer het verwerven van een aantal veiligheidsvaardigheden bij de leerlingen nagestreefd, zodat de bedreigingen voor hun veiligheid en gezondheid tot een minimum herleid worden. Immers kinderen met motorische en/of cognitieve beperkingen lopen meer risico op ongevallen dan niet-gehandicapte kinderen.

In het domein "zelfredzaamheid" wordt expliciete aandacht besteed aan het verwerven van capacitei-

ten en attitudes die noodzakelijk zijn om te kunnen voorzien in de eigen levensbehoeften. Normaal ontwikkelende kinderen verwerven vele facetten van zelfredzaamheid vrijwel spontaan. Bij personen met een mentale handicap daarentegen is dat enigszins anders, o.a. omdat de drang om zelfstandig te zijn bij hen minder groot is of omdat de zin voor initiatief vaak ontbreekt. Zo zal het bijvoorbeeld belangrijk zijn om de kinderen te leren in staan voor de eigen levensbehoeften zoals eten en drinken, aan- en uitkleden en lichaamsverzorging.

Leergebied wiskunde : functioneel rekenen

In dit leergebied wordt het functioneel omgaan met numerieke informatie vooropgesteld, zoals bv. het verrichten van kleine financiële handelingen, omgaan met tijd.

De minister besluit dat het buitengewoon onderwijs het onderwijsaanbod afstemt op de prognose betreffende de ontwikkelingsmogelijkheden en de ontwikkelingsevolutie van de individuele leerling. Daardoor wordt getracht om tot een veelzijdige en harmonische persoonlijkheidsontwikkeling te komen. Daarnaast geldt als algemene doelstelling ook het maatschappelijk functioneren zowel in het onderwijs als in het leefmilieu. De haalbaarheid van de maatschappelijke verwachtingen is verschillend, afhankelijk van de mogelijkheden van eenieder. Voor alle leerlingen geldt dat er gezocht wordt naar een evenwicht tussen enerzijds de mogelijkheden en anderzijds de verwachtingen en eisen die in de maatschappij leven. Het is dan ook met enige fierheid dat de overheid deze eerste ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs ter goedkeuring voorlegt waarmee zij ook de kwaliteit van deze onderwijsvorm verder wil optimaliseren.

II. Vragen en opmerkingen van de leden met antwoord van de minister

De heer *Freddy Sarens* stelt dat het voorliggende ontwerp van decreet een zeer delicate en moeilijke oefening is geweest. Deze oefening werd uitgevoerd met respect voor deze sector en werd tot een goed einde gebracht. Hij zou de inspanningen die de betrokkenen leverden dan ook willen benadrukken.

De spreker wenst vervolgens twee belangrijke uitgangspunten van het ontwerp van decreet te vermelden. Ten eerste merkt hij op dat men in het bui-

tengewoon onderwijs bijzonder veel aandacht heeft voor de kwaliteitszorg. Het is helemaal niet zo dat men in het buitengewoon onderwijs zou doen wat men wil. Het voorliggende decreet toont dit aan, maar ondersteunt bovendien deze kwaliteitszorg.

Het ontwerp van decreet brengt op de tweede plaats terecht de autonomie en deskundigheid van de betrokkenen onder de aandacht en respecteert deze ten volle.

Mevrouw *Gracienne Van Nieuwenborgh* verklaart dat haar fractie positief staat t.o.v. dit decreet. Haar fractie hecht veel belang aan het principe van eindtermen en ontwikkelingsdoelen omdat deze enerzijds de kwaliteit van het onderwijs garanderen, en anderzijds gelijke kansen bieden. Dit decreet komt hieraan tegemoet.

De spreker stelt dat het ontwerp van decreet tevens bijdraagt tot het gemakkelijker realiseren van het inclusief onderwijs. De scholen krijgen een belangrijke autonomie waarbinnen zij toch een inspanningsverplichting moeten vervullen en waaraan de nodige inspectie wordt verbonden. In dit kader vraagt zij of het gevaar niet bestaat dat de scholen een te beperkte selectie van ontwikkelingsdoelen qua aantal zouden maken. Hier zal men via de onderwijsinspectie moeten over waken.

Mevrouw Van Nieuwenborgh vervolgt dat haar fractie de emancipatorische en leerlinggerichte onderwijsvisie die in dit decreet vervat ligt, volledig ondersteunt. Het decreet biedt meer kansen aan meer leerlingen omdat het een meer actief en constructief leren voorstaat. Het is volgens haar van het allergrootste belang dat ook de BuO-leerlingen zich zowel in het persoonlijke leven als in de samenleving kunnen bewegen en handhaven. De extra aandacht die men aan de zelfredzaamheid besteedt, beschouwt zij dan ook als een zeer positief gegeven.

Tot slot kondigt zij een amendement aan dat naar analogie met het decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs, ook voor de ontwikkelingsdoelen van het buitengewoon onderwijs een evaluatie om de 6 jaar wil voorzien.

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* noemt het voorliggende ontwerp van decreet een degelijk geheel dat op een evenwichtige en menselijke wijze de kwaliteitseisen koppelt aan de specifieke mogelijkheden van deze groep leerlingen en elke leerling afzonderlijk. Het betreft een delicaat gegeven dat

met veel respect voor de scholen, leerlingen en leerkrachten werd opgesteld.

De spreker is van mening dat de uitgesproken autonomie van de scholen, de bijdrage van dit decreet om het inclusief onderwijs mogelijk te maken en de mogelijkheid om eindtermen van het gewoon onderwijs te selecteren zeer positieve elementen zijn. Toch zal haar fractie omwille van hun houding t.a.v. het decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs, zich bij de eindstemming over dit decreet onthouden.

Mevrouw *Cecile Verwimp-Sillis* spreekt zich positief uit over het aan dit decreet geleverde werk dat een delicate inhoud heeft. De spreker heeft een aantal opmerkingen. Op de eerste plaats verwijst zij naar de toelichting waarin vermeld staat dat men streeft naar een evenwicht tussen de ontwikkeling van de totale persoonlijkheid en het tegemoet komen aan de maatschappelijke verwachtingen. Daarbij wordt uitgegaan van de mogelijkheden van de leerling. Zij vreest evenwel dat de maatschappelijke verwachtingen zullen doorwegen. In dit kader verwijst zij naar het advies van de VLOR. Dit advies stelt dat de individuele mogelijkheden van de leerling de balans moeten bepalen. Hiermee kan zij volledig akkoord gaan.

Een tweede opmerking van de spreker betreft het gebruik van de terminologie in de leergebieden. In het leergebied 'muzische vorming' staat bijvoorbeeld dat de leerling geniet van de expressie van anderen en andere culturen. In de daarbij vermelde voorbeelden staat dat de leerling een aantal zaken moet appreciëren en graag moet doen. De daarbij gestelde voorbeelden roepen een beeld op waarbij de leerling a priori een aantal zaken moet appreciëren en graag moet doen. Dit mag volgens haar niet de bedoeling zijn.

In dit kader verwijst zij tevens naar het leergebied wereldoriëntatie waar bij het domein milieu-educatie als voorbeeld voor een milieubewust gedrag vermeld staat dat de leerling zijn begeleider op de aanwezigheid van een spin in de kamer wijst. Zij heeft vele vragen bij het hier aangehaalde voorbeeld dat de houding typeert ten aanzien van het groene gedachtengoed.

Ten derde verwijst mevrouw Verwimp-Sillis naar het advies van de VLOR. Deze stelt m.b.t. het Geïntegreerd Onderwijs, GON, dat zij geen advies hierover geven omdat zij wensen te wachten op het advies van de Algemene Raad. Zij vraagt of dit ad-

vies ondertussen is verstrekt en zo ja, hoe dit dan luidt.

Tot slot ontbreekt volgens de spreker in het ontwerp van decreet een uiteindelijke beloning voor de leerling die zijn handelingsplan met succes heeft afgewerkt.

– *antwoord van de minister*

De *minister* dankt de verscheidene sprekers die hun waardering over dit ontwerp van decreet hebben uitgesproken.

Ingaand op de vraag van mevrouw Van Nieuwenborgh over een eventueel te beperkte selectie van ontwikkelingsdoelen, repliceert de minister dat de selectie afhangt van de mogelijkheden van de betrokken leerlingen. Op basis van deze mogelijkheden zal de school een handelingsplan opmaken dat tegelijkertijd een engagement inhoudt. Als uit inspectieverslagen toch zou blijken dat de selectie te beperkt zou zijn, dan zal de doorlichtingsprocedure tot bepaalde aanwijzingen komen en zal er vanuit het departement onderwijs worden opgetreden.

De minister heeft geen bezwaar tegen het amendement om parallel met het decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs, ook voor de ontwikkelingsdoelen van het buitengewoon onderwijs een evaluatie om de 6 jaar te voorzien.

Met betrekking tot de opmerkingen van mevrouw Verwimp-Sillis antwoordt de minister op haar eerste bekommernis dat het te behalen evenwicht te maken heeft met de vraag van mevrouw Van Nieuwenborgh. Als men zich laat leiden door de capaciteiten van de leerlingen, dan zal de balans overhellen naar het individuele. Dit is uiteindelijk het uitgangspunt van dit ontwerp van decreet. Het ontwerp van decreet biedt de scholen een werkinstrument om te bereiken wat men, op basis van wat de leerlingen aankunnen, wil behalen. Dit werkinstrument is niet te ambitieus omdat het gaat om ontwikkelingsdoelen wat een proces van ontwikkeling inhoudt.

De minister stelt over de door mevrouw Verwimp-Sillis aangehaalde voorbeelden dat het hier louter gaat om voorbeelden die ter verduidelijking werden vermeld. Men hoeft daar geen andere boodschappen achter te zoeken.

Wat het GON betreft, bevestigt de minister dat de VLOR de adviezen heeft opgemaakt en aldaar ter beschikking zijn. Deze adviezen gaan zeker niet in tegen het inclusief onderwijs.

De minister weerlegt tot slot elke vorm van beloning zoals mevrouw Verwimp-Sillis suggereerde. Het vooropstellen van de doelstellingen is de belangrijkste oefening van dit decreet. Het gaat hier over een permanent begeleiden van de kinderen om op een bepaald niveau voor de verschillende leergebieden te trachten te geraken. Daarmee kan men een eigeengevoel opbrengen en een aanwezigheid in de omgeving waarmaken. Een honorering zou omwille van de eigenheid van deze kinderen juist ingaan tegen de doelstellingen van dit ontwerp van decreet. In dit kader wenst de minister nogmaals de toon waarin de tekst is opgesteld, te benadrukken. Deze toon geeft immers een bijzonder respect weer voor deze problematiek. Bovendien komt het erop aan deze kinderen ook sociaal te laten functioneren en te integreren. Een individuele honorering zou hiermee flagrant in strijd zijn.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 2bis (nieuw artikel 3)

Een amendement van mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heren Freddy Sarens, René Swinnen, Jos De Meyer, Gilbert Vanleenhove en Erik Matthijs strekt ertoe een nieuw artikel 2bis in te voegen (Stuk 1263 (1998-1999) – Nr. 2). Dit arti-

kel luidt als volgt : "De ontwikkelingsdoelen opgenomen in het in artikel 2 bedoelde besluit worden in het schooljaar 2005-2006 geëvalueerd. Vanaf deze evaluatie wordt de evaluatie elke 6 jaar herhaald. De Vlaamse regering legt de resultaten van deze evaluaties voor aan het Vlaams Parlement. Een herziening van de ontwikkelingsdoelen is mogelijk vanaf 1 september 2006." . Mevrouw *Gracienne Van Nieuwenborgh* licht toe dat naar analogie met het decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs, ook voor de ontwikkelingsdoelen van het buitengewoon onderwijs een evaluatie om de 6 jaar wordt voorzien.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daarmee wordt een artikel 2bis (nieuw artikel 3) ingevoegd.

Artikel 3 (vernummerd artikel 4)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

IV. Eindstemming

Het aldus geamendeerde ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

Gracienne
VAN NIEUWENBORGH

De voorzitter,

Gilbert
VANLEENHOVE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 betreffende de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2 wordt bekrachtigd.

Artikel 3

De ontwikkelingsdoelen opgenomen in het in artikel 2 bedoelde besluit worden in het schooljaar 2005-2006 geëvalueerd. Vanaf deze evaluatie wordt de evaluatie elke 6 jaar herhaald. De Vlaamse regering legt de resultaten van deze evaluaties voor aan het Vlaams Parlement. Een herziening van de ontwikkelingsdoelen is mogelijk vanaf 1 september 2006.

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.
